

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Διάφορον ἐν τῇ Ὥρᾳ ἀνήγγελλεν ἀπὸ πρωίας τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Τρικουπίη. Ψυχρὰ, ψυχρὰ ἤρχιζεν αὐτὴμερον ἀφικνεῖται κτλ. καὶ ὁμως ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμά του. Διὰ τοὺς θερμούς τρικουπικούς ἦτο ὡς προσκλητήριον ὅπερ τοῖς ἔλεγε «Καλεῖσθε νὰ παρευρεθῆτε εἰς τὴν ὑποδοχὴν μου γεννησομένην κλπ. Δι' ἐμὲ, ἂν μὲ ὑποθέσῃτε πρὸς στιγμὴν Φίλιππον, ἐχρησίμωσεν ὡς δούλος, ὅστις πρῶτ', πρῶτ', ἦλθε νὰ μοὶ εἴπῃ :

— Κύριε, ἐνθυμοῦ ὅτι Blowitz εἶ !

Καὶ ἰδοὺ πῶς ἐκείνοι μὲν εὐρέθησαν ἐν Πειραιεὶ ἐγὼ δὲ χωρὶς νὰ ἦμαι τρικουπικός ἤμην μετ' αὐτῶν. Διότι ὅσον διὰ τὸν συμφετόν τὸν περικυκλοῦντα μας, τὸ μαγικὸν διάφορον τῆς αὐτῆς οὐδεμίαν θὰ εἶχε σημασίαν, ἂν μὴ ἐγκαίρως ἐφρόντιζεν ὁ κ. Ῥάλλης νὰ διανείμῃ εἰσιτήρια σιδηροδρόμου aller—retour, θέσεως πρώτης ἢ τρίτης, ἀναλόγως τῆς ποιότητος τοῦ ἀτόμου.

Διέσχισα τὴν λάσπην τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ εἰς πέντε λεπτὰ καὶ εὐρέθην εἰς ἕν βαγγόνι τῆς Β'. θέσεως ἐν μέσῳ ἀνθρώπων εἰς τὴν φυσιογνωμίαν τῶν ὁποίων διεκρίνετο ὁ πόνος τῆς μιᾶς δραχμῆς καὶ τῶν τριάκοντα λεπτῶν ἄτινα ἐξώδευον διὰ τὴν κατάβασιν. Ὅλοι τῆς Β' εἶχον πληρώσει ἐξ ἰδίων καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα.

Ὁ σιδηροδρόμος φθὰς εἰς Πειραιᾶ ἐσταμάτησεν ἐνῶ ἡ βροχὴ δὲν ἤνυοι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ σταματήσῃ. Ἐγὼ δὲ κατελθὼν ἐπλευσα ὡς νῆσσα μὲ ἀνοικτὸν ἀλεξιβροχον μέχρι τοῦ καφενείου Τσελέπη, τοῦ γενικοῦ τούτου στραταρχείου ὄλων τῶν ἀπὸ καταβολῆς Πειραιῶς ὑποδοχῶν.

Ἀμέσως ἀπογοήτευσις ! Ὅλιγοι τρικουπικοὶ β' καὶ γ' ποιότητος τουρτουρίζοντες καὶ μουσκευμένοι ὡς σπόγγοι μετὰ τοῦ Πόγγη. Περιέφερον ἀπηλπισμένα τὰ βλέμματά μου

πρὸς τὴν πλατείαν, ὅταν εἰς τὸ βάθος αὐτῆς καὶ τοῦ ὄριζοντος διέκρινα ὑψηλὸν διοπτροφόρον ὄν. Ἦτο ὁ νέος Καλλιφρονᾶς περιφέρων τὸ κορμί του ἀνὰ μέσον τῶν λασπῶν καὶ τῶν ὑδάτων τῆς πλατείας. Τὸν ἠκολούθησα. Διηθύνετο πρὸς τὸ Χρηματιστήριον ὅπου ἦσαν ὅλοι οἱ ἀ' ποιότητος Τρικουπικοὶ μετὰ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου. Τὸ ἀτμόπλοιο εἰσήρχετο εἰς τὸν λιμένα ἐνῶ ἐγὼ ἀνεζήτουν σύντροφον ὁ ὅποιος νὰ μὴ εἶναι ἐκ τῶν διακρινομένων ὅτι ἦλθον ἐπίτηδες διὰ τὴν ὑποδοχὴν. Εὗρον τὸν τοποτηρητὴν τοῦ κ. Τρικουπίη κ. Βυζάντιον καὶ τὸν ἐπλησίασα βέβαιος ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ παρεξηγηθῶ ἀπὸ τοὺς φίλους μου Πειραιεῖς. Ὁ κ. Βυζάντιος ἦτο καὶ τὴν προτεραίαν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Δηλιγιάννη καὶ ὑπάρχει γενικὴ πεποίθησις περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶναι de rigueur εἰς ὅλας τὰς ὑποδοχάς.

Ὅταν ἀντίκρυσα τὸν Κρέμον τὰ ἐχρειάσθην. Ἐγκαίρως μὲ καθυσύχασεν ὁ ἴδιος λέγων μοι, ὅτι μετὰ τὸ Νέος Ἀριστείδης τῆς Πῶλ Μῶλ πρὸ τοῦ ὁποίου ἐσέβηθη τὸ ἰδικόν του Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ τὸ τοῦ κ. Καλλιγᾶ Πομπήϊος, εἶχον ἐξαντληθῆ ὅλαι αἱ ἱστορικαὶ παρομοιώσεις ὡςτε πᾶσα προσφώνησις τῷ κατέστη πλέον ἀδύνατος.

Ἦδη τὸ πλῆθος ἐπλησίαζε τὴν ἀποβάθραν καὶ συνωστίζετο ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς προκουμαίας ὑπὸ στέγην ἀλεξιβροχῶν ἅτινα ἐφαίνοντο εἰς τὸν Τσακίρην, ὅστις ὑπὸ ἀδιάβροχον μανδύαν παρεμόνευεν εἰς μίαν ἄκραν, ὡς μαῦροι δηλητηριώδεις ἄμανται.

Ζήτω βραχνὸν καὶ ξεπλυμένον ἀπὸ τὸ ἀδιάκοπον ψιλοβρόχι, ἐκ τῶν ἐγκάτων μιᾶς λέμβου ἐκτοξευθὲν, ἀνήγειλε τὴν προσέγγισιν τῆς φερούσης τὸν κ. Τρικουπίη λέμβου τὰ δὲ κατόπιν ζωηρότερα μοὶ ὑπέδειξαν ὅτι οὗτος ἀπέβη πλέον. Ἐπλησίασα καὶ τὸν εἶδον. Ἐφερε μικρὸν ἡμιψήλον πῖλον καὶ ποδῆρες βαρῦ ἐπανοφώριον, εἰς ὃ ἔπι τῶν νώτων κρεμασμένη καλύπτρα εἶδε ὅψιν ῥάσου. Κατὰ τὰ ἄλλα ἦτο ὁ ἴδιος ἢ μορφή ἀπαράλλακτος, (ἴδε καὶ γελοιογραφίας Ἀσμοδαίου) τὰ ὄρθα φωνὰ ἀπαράλλακτα (ἴδε αὐτόθι).

Ο ΑΝΗΡ ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ

ὑπὸ

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ
ΕΠΟΨΙΝ.

Παρίσιον τῇ 18 Δεκεμβρίου 1881.

Ἄφ' ἧς ἐποχῆς ὁ ἄνθρωπος δυνάμει τῶν νόμων τῆς τε ἀνοργάνου καὶ ὀργανικῆς φύσεως, ἤρχισε νὰ ἀποτελῇ ἰδιαιτέρον εἶδος ἐν τῇ ζωολογικῇ κλίμακι, καὶ ἐπὶ τέλους μέρος μόνον τοῦ εἶδους τούτου τοῦ ζωικοῦ βασιλείου, ὅπερ ὠνομάσαμεν Ἀνθρώπον, ἔφθασε μέχρι ἐκείνου τοῦ βαθμοῦ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως, καθ' ἣν ἤρχισε νὰ φιλοσοφῇ, ἔστω καὶ μὲ στοιχειωδέστατους συλλογισμούς, περὶ ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, ὡς καὶ περὶ τῆς σχέσεώς του πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπομένως ἐπλάσε τὰς θεωρίας του περὶ κοσμογονίας, ἃς ἐκάλυψε μὲ τὸ ἔνδυμα τῆς θρησκείας, τὰς θεωρίας του περὶ ἔθνους, κοινωνίας καὶ τῆς σχέσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς μέχρι τῆς σημερινῆς, ἐν διαστήματι χρόνου δηλαδὴ χιλιάδων αἰώνων, παρατηροῦμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος μόνον ἔλαβε καὶ λαμβάνει ἐνεργητικὸν μέρος εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος,

ἐνῶ ἡ Γυνὴ διετέθη καὶ διατίθεται παθητικῶς, μόνον ἐνίοτε διὰ τοῦ ὄπλου τοῦ ἔρωτος παρεμβάσα καὶ δοῦσα ἀφορμὴν ἐμμέσως καὶ κατὰ συμβεβηκὸς πρὸς γένεσιν γεγονότων τινῶν, τὰ ὁποῖα ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς τύχης ἔθνους τινος καὶ ἀκολούθως ἐφ' ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος.

Πόλεμοι, φιλοσοφίαι, τέχναι, βιομηχανίαι, ἐπιστήμαι καὶ ὅσα ἄλλα, εἶνε ἔργα τοῦ Ἄνδρός· ἢ ὅψις τοῦ νῦν κόσμου ὀφείλεται εἰς τὸν ἄνδρα.

Ὁ Θεὸς κατὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ νῦν θρησκευτικούς μύθους παρίσταται ὑπὸ τῶν διαφόρων ἔθνων ὑπὸ μορφήν ἀνδρός. Ἡ θεότης κατὰ τοὺς χριστιανικοὺς θεολόγους ὑπὸ μορφήν ἀνδρὸς ἐφάνη ἐν Γαλιλαίᾳ· δι' ὅσους δὲ δὲν ἐφάνη ἀκόμη, περιμένεται νὰ ἔλθῃ ὑπὸ τοιαύτην μορφήν πάλιν.

Ὁ Διάβολος ἢ οἱ διάβολοι, οἱ Ἄγγελοι, εἶνε καὶ αὐτοὶ ἄνδρες.

Μόνον εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας βλέπομεν ὅτι καὶ γυναῖκες τινες εἶνε θεαί· ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ μὲν, διότι εἶνε σύζυγοι θεῶν, τὸ δὲ διότι τὰ πράγματα ἢ τὰς ἰδέας, ἃς ἐθεοποίησαν εἶνε γένους θηλυκοῦ κατὰ τὸν Γραμματικὴν τοῦ Γενναδίου· π. χ. ἡ Σελήνη, εἰάν ἐλέγετο ὁ Σέληνος, τότε οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ τὴν ἐφαντάζοντο θεῶν γυναῖκα, ἀλλὰ θεὸν ἄνδρα· ἢ τύχη, εἰάν ἦτο ὁ τύχος, δὲν θὰ τὴν παρίστανον ὡς γυναῖκα καὶ οὕτω καθεξῆς.

Διὰ τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον τοῦ ἀνδρὸς, τὸ βω-

Τὸ κῆμα τῶν ἀλεξιβρόχων τὸν περιεκύκλωσεν, καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπιτυχόντων καὶ ἀποτυχόντων—παρῆν γὰρ καὶ ὁ Βλάχος—βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐφέρετο πρὸς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου. Τὸ τσιρ, τσιρ, τῆς βροχῆς διεκόπητο ἀπὸ δειλίας καὶ κρύας ζητωκραυγῆς, αἰτίνας ἐθερμάνθησαν ὀλίγον, μόλις εἰσῆλθομεν ὑπὸ τὴν φιλόξενον στέγην τοῦ σταθμοῦ.

Αἱ ζητωκραυγαὶ ἐκεῖ ἐξέφραζον ἀναμφιβόλως τοὺς μυχαιτάτους πόθους ἐκάστου, διότι ἄλλως μοι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξηγήσω τὴν λαχτάραν μεθ' ἧς ἐξετόξευσέ τις ἐν βροντῶδες :

— Ζήτω ὁ μέλλων πρωθυπουργός !

Ὅταν εἰσπρόχρηται εἰς τὰ βαγόνια παρετήρησα τὸν τέως συνοδόν μου κ. Βυζάντιον εἰς τὸ πλάϊ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ μοι ἐφάνη ὡς ζῶσα εἰκὼν πεπτωκότος μεγαλείου. Καὶ ἦτο ἐκείνην τὴν ὥραν παρέδιδε τὴν Ὄραν εἰς τὸν ἀρχηγόν.

Οἱ ἐν τοῖς βαγόνιοις τῆς γ'. θέσεως ἐζητωκραυγαζόν ἀκομπανιαριζόμενοι ἀπὸ τὸ σύμμιγμα τοῦ σιδηροδρόμου ἐνῶ ἐξεκινούμεν.

Οἱ γύρω μου μεμφιμοιροῦντες προσεπάθουν νὰ εὐφρολογῶσιν οὕτως :

— Ὁ καιρὸς σήμερον κουμουνοδουρίζει.

Καὶ τις μετὰ θέρμης ἀλλοκότου μοι ἀνέπτυσσε τί θὰ ἐγίνετο ἂν δὲν ἔβρεχε, ἐνῶ ἐγὼ ἐσκεπτόμην ὅτι :

Τὰ φοβερά των σχέδια περὶ ὑποδοχῆς

Ἐπιτήρησαν ἀπλούστατα ἐντὸς ψιλῆς βροχῆς.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις σταθμὸν ἐπανελήφθησαν αἱ ζητωκραυγαὶ, ὧν ἡ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως παραδοξωτέρα, ἐνῶ ἤρχιζε λέγουσα :

— Ζήτω ἡ πανελλήνιος

διεκόπη ἀποτόμως :

— Ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρεία.

Ἀλλὰ τὸ Ζήτω ἡ πανελλήνιος ἀντιπολιτεῦσις ἔμεινε πλέον, πρὸς διάκρισιν φαίνεται ἀπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῆς καθαρᾶς τοῦ κ. Οἰκονόμου, καὶ συνώδευσε τὸν κ. Τρικούπη ἐποχούμενον μέχρι τῆς οἰκίας του, ὅπου οὗτος ἀπὸ τῆς χθὲς ἐγκατεστάθη μετὰ τὴν πεποιθήσασθαι ὅτι μόνος ἐναντίον ὄλων τῶν ἄλλων συνηνωμένων ἔχει πλειοψηφίαν.

Blowitz.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἡ Παλιγενεσία μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἔχει τὰ νεῦρα της. Θέλει καλὰ καὶ σώνει νὰ μᾶς διδάξῃ ποῦ ἔπρεπε ν' ἀναζητήσωμεν τὸ γελοῖον κατὰ τὰς ἐκλογὰς. Αὐτὴ τὸ εὗρισκε εἰς τοὺς ὑποψηφίους μας. Τὴν πιστεύομεν. Ἡμεῖς ὅμως ἐπιμελῶς ἀναζητήσαντες τὸ εὖρομεν ἀφθονώτατον — καὶ πρέπει νὰ μᾶς πιστεύσῃ καὶ αὐτὴ τώρα — μόνον εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν ὀκτώ.

Ἡθέλαμεν νὰ γνωρίζωμεν τί ἰδέαν θὰ εἶχεν ἡ Παλιγενεσία περὶ ἡμῶν, ἂν ἀνεγράφομεν τοὺς ὀκτὼ της ἐπὶ τῆς κεφαλίδος τοῦ φύλλου μας, ὅπερ ὁμολογουμένως θὰ ἐπράττομεν ἐὰν μᾶς ἐδίδεν ἐγκαίρως τὴν εἰδησιν ὅτι ἄλλων τόπων σατυρικά φύλλα ἀναγράφουσιν ὑποψηφίους πρὸς διακωμώδησιν.

Καὶ ἐπειδὴ ἤρχισαμεν μετὰ τὴν Παλιγενεσίαν, ἃς τελειώσωμεν ὄλους τοὺς μετ' αὐτῆς λογαριασμούς μας. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐξόφλησις γίνεται σχεδὸν μετὰ μίαν ἐβδο-

ὄν δὲ τῆς γυναικὸς εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ταύτην κωμωδίαν ἢ τραγωδίαν ;

*
**

Εἶνε λοιπὸν ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἄρρενος ὑπέρτερος ὡς πρὸς ὄλας τὰς διανοητικὰς καὶ ἠθικὰς ιδιότητας τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ θήλεος ;

Ἴδου μία ἐρώτησις, εἰς τὴν ἀπαντῶμεν ἀπὸ τοῦδε καταφατικῶς. Πρὶν ἢ δὲ ἀναπτύξωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο κατωτέρω, ὡς σύντομον ἐπιχείρημα φέρομεν τὸ ἐξῆς, ὅτι ἐὰν δὲν ἦτο ἀνώτερος ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς, δὲν θὰ εἶχε ἐπὶ χιλιάδας χιλιάδων αἰῶνων τὸ κράτος εἰς τὰς χεῖράς του.

Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διῶχουρισθῇ τις ὅτι ἡ βία, ἡ μυικὴ δηλ. δύναμις τοῦ ἀνδρὸς καὶ αἱ ἄπαξ ἀπ' αἰῶνων γεννηθεῖσαι παραδόσεις τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, ἤρκεσαν νὰ οἰκοδομήσασιν μέχρι σήμερον τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρὸς, διότι οἱ παράγοντες οὗτοι θὰ ἦσαν εὐμετάβολοι καὶ εὐθραστοὶ ἀπέναντι τῆς βαθμιαίας ἐπαναστάσεως, ἣν ἐπιφέρει ὁ Χρόνος εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀνθρώπου ὡς ἀτόμου ἢ ὡς ἔθνους ἐξεταζομένου, καὶ ἐπομένως ἐὰν ἡ γυνὴ εἶχε τὰ στοιχεῖα ἀνταγωνισμοῦ πρὸς τὸν ἀνδρα θὰ ἐβλέπομεν τὸ σύνθημα φαινόμενον, ὅπερ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἔθνη, δηλαδή ὅτε μὲν ὁ ἀνὴρ, ὅτε δὲ ἡ γυνὴ θὰ ἦτο νικητὴς, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἐβάδιζον ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν

πρόοδον καὶ θὰ ἐπέδρων ἐξ ἴσου ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου ἄλλ' ἀντὶ τοιοῦτου φαινομένου παρατηροῦμεν ὅτι ἀπ' ἧς ἐποχῆς ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν κόσμον εἰς ἐξ ἡμέρας δι' ἐξ διαταγῶν διαφόρων, ἡ γυνὴ παρακολουθεῖ τὸν ἀνδρα εἰς τὴν βαρβαρότητα καὶ τὸν πολιτισμὸν, ὡς κύων τὸν κύριόν του, πάσχουσα ἢ ἀπολαύουσα τῶν ἐλαττωμάτων ἢ πλεονεκτημάτων αὐτοῦ χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ἐνεργητικὸν καὶ ἀμεσον μέρος εἰς τὴν πρόοδον, ἣν ἐπισπεύδει ὁ ἀνὴρ.

Διὰ τὰ εἶνε λοιπὸν τὸ φαινόμενον τοῦτο σταθερὸν, ἀναγκαίως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ αἰτία τις σταθερά· αἱ σταθεραὶ δὲ αἰτίαι μόνον εἰς τὴν φύσιν ὑπάρχουσιν· ἄρα πρέπει νὰ ὑπάρχωσι νόμοι φυσικοὶ καὶ φυσιολογικοὶ, οὓς θὰ ἐξετάσωμεν εὐθὺς κατωτέρω πρὸς ἐξήγησιν τοῦ σταθεροῦ τούτου φαινομένου.

Δεύτερον ζήτημα ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει, ἐὰν δηλ. ἡ γυνὴ μὴ ἀφισμένη εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κοινωνικῶν ἠθῶν καὶ ἀναγκῶν, καὶ μὴ ἀκολουθοῦσα τὸν ἀνδρα εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, ὅν ἐπιβάλλει αὐτῇ ἡ φύσις, ἀλλὰ λαμβανόμενη ὡς ὀργανισμὸς θῆλις καὶ ἐγκλεισμένη εἰς πειραματικὸν φυσιολογικὸν ἐργαστήριον, ἐὰν λέγω, εἶναι δυνατόν ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ φυσιολόγου μετὰ πολλὰς γενεὰς νὰ γίνῃ ὁμοίος ὡς πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ τὸ ἦθος πρὸς τὸν ἀνδρα· τοῦτο εἶναι δυνατόν καὶ βεβαίον ἐκ τῶν προτέρων, ἂν καὶ δὲν ἐγένοντο οὔτε θὰ γεί-

μάδα. Ἀλλὰ τί νὰ γίνη ἀφοῦ δὲν ἐμεσολάβησεν ἄλλο φύλον; Ἀρκεῖ ὅτι καλοπληρώνομεν εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

Ἐίπομεν λογαριασμούς **μας**, ἐνῶ ἡμεῖς εἴμεθα μόνον παρεμβαίνοντες εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ κ. Φιλήμονος τρεχοῦμενον λ)σμόν. Καὶ εἴμεθα παρεμβαίνοντες ἐκουσίως ἀνευ προσεπικλήσεως, διότι δὲν χωνεύομεν τὰ παράξενα. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, πῶς ἐνῶ τὴν προτεραίαν τῆς ἐκλογῆς τὸ ὄνομα τοῦ κ. Φιλήμονος εὐρίσκετο ἐν ἐπικεφαλίδι τῆς *Παλιγγενεσίας*, πῶς ἐνῶ ἐγράφησαν ἄρθρα δευτέρου ἐν αὐτῇ ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὀκτῶ προτρέποντα τοὺς ἐκλογεῖς οὐδένα αὐτῶν ν' ἀφήσωσιν ἔξω ἂν δὲν ἐπιθυμοῦσι τῆς Ἑλλάδος τὸν ὄλεθρον καὶ μεταξὺ τῶν ὀκτῶ ἦτο καὶ ὁ κ. Φιλήμων, πῶς ἐνῶ τὴν προτεραίαν οὕτω ἐκθύμως ὑπεστήριξε τὸν κ. Φιλήμονα, ἐπέτεθη κατ' αὐτοῦ τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκλογῆς.

Εἰς αὐτὰ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν οὐδεμίαν ἄλλην ἐξήγησιν ἢ ὅτι ὁ **ἔξαναγκασμός** τὸν ὁποῖον ὁ συνδυασμός ἐξήσκει καὶ καθ' οὗ ἡμεῖς ἀντετάχθημεν ὅσον ἡδυνήθημεν, ἐπροχώρησε μέχρι καὶ τοῦ τύπου· οὕτω δὲ καὶ ἡ *Παλιγγενεσία* ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἀπαισίαν ἀπαιτήσιν ἢ καὶ τοὺς ὀκτῶ ἢ κανένα.

Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ μάθῃ ἢ τοὺς πάντας ἐπιτιμῶσα *Παλιγγενεσία* καὶ τὴν δημοσιογραφικὴν πορείαν πάντων ἐλέγχουσα, ὅτι τότε μόνον θὰ ἐπιειθόμεθα ὅτι εἶναι ἀνεξάρτητος· πράγματι ὁ συντάκτης αὐτῆς, ἐὰν τὸν ἐδῆλομεν προτιμῶντα νὰ χάσῃ τὸ Γ. προξενεῖον τῆς Μασσαλίας μᾶλλον ἢ νὰ ὑποστηρίξῃ συνδυασμὸν ἐν ᾧ περιλαμβάνετο ὁ κ. Φιλήμων, οὕτινος τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν πολιτικὴν ἀστάθειαν τόσον ἀγρίως ἐξήλεγξε ἀμέσως τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκλογῆς.

* Ἄν τοῦτο ἐπραττε θὰ ἦτο ὅλως περιττὸν νὰ καταχω-

νωσι τοιαῦτα πειράματα ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν πειραμάτων τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ἐπὶ ζώου.

Ὁ φυσιοδίφης πειραματιστὴς κατώρθωσε ὄχι μόνον μορφὰς νέας ζώων νὰ παραγάγῃ διὰ τῆς τεχνικῆς ἐπιλογῆς καὶ τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν ἐν ὀρισμένῳ Μέσῳ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ψυχικὰς ιδιότητάς των, ἥτοι διάνοιαν, ἦθος, ἐνστικτα, μεταβολὴν νὰ ἐπιφέρῃ ἐν ταύτῳ.

Ὅ,τι πράττει ὁ πειραματιστὴς ἄνθρωπος διὰ τὰ ζῶα ἐν συγκριτικῶς μικροτάτῳ χώρῳ, αὐτὸ τοῦτο ἐπραξε καὶ πράττει ὁ μέγιστος τῶν πειραματιστῶν, ἡ φύσις, ἐν μέσῳ ἀπείρως ποικιλοτάτῳ, καὶ ἐν χρόνῳ ἀπείρως μακρῷ δι' ὅλα τὰ ζῶα, καὶ ἄρα διὰ τὸ ἀρχίζων, τὸν Ἄνθρωπον.

Ἡ ἐργασία ὁμοῦ αὕτη τῆς Φύσεως ἀπέδειξε τὸν ὄργανον τοῦ ἄρρενος ἐν γένει καθ' ὅλην τὴν ζωολογικὴν κλίμακα ἀνώτερον τοῦ θήλεως· οὕτω προκειμένου νῦν περὶ τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ μὲν ἀνὴρ ἔλαβε τὴν διεύθυνσιν ἕκαστα τῆς ὑπεροχῆς του, παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν ἄνθρωπον, ἡ δὲ γυνὴ δὲν ἐξῆλθεν ὀρισμένου τινὸς κύκλου, ὃν διαγράφει αὐτῇ ὁ διαβήτης τοῦ φύλου τῆς, ἢ ἡ περιφέρεια τοῦ ἄκρου τοῦ ἐνδύματός της.

Ὁ κύκλος οὗτος ἀπὸ τῆς προαδαιμιαίας ἐποχῆς μέχρι σήμερον εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ θὰ εἶναι ὁ αὐτὸς ἐν ὄσῳ ἡ γυνὴ μεταλαμβάνει τοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως ἀγῶνος καὶ δὲν εἶναι ἐγκλεισμένη ἐν φυσιολογικῷ πειραματικῷ ἐργαστηρίῳ.

ρίξῃ τὴν αὐτοβιογραφίαν του ἵνα μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἀνεξάρτητος.

Προκειμένου δὲ περὶ τῆς αὐτοβιογραφίας ταύτης εἰς φίλος:

— Ὁ Μαυρογιάννης ἐφοβήθη μὴ ὁ κ. Φιλήμων ἀγνοεῖ τὰ τοῦ βίου του καὶ ἠθέλησε νὰ τοῦ δώσῃ ὁ ἴδιος σημειώσεις διὰ πᾶν ἐνδεχομενον.

Καὶ ἕτερος:

— Ἐγὼ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θαυμάζω εἶναι τοῦτο, ὅτι ὁ κ. Φιλήμων κατήντησεν τόσον εἰδικὸς εἰς τοὺς ἐπιταφίους λόγους, ὥστε κατώρθωτε καὶ οἱ συζητοῦντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ νὰ τῷ ἀπαντῶσι δι' ἐπιταφίων λόγων.

Ἐκτὸς τῆς πολυμήτιδος *Νέας Ἐφημερίδος*, ἣτις πονηρὰ ὡς νέα ἐσιώπησε, ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἐξέφρασαν χαρὰν ἢ λύπην ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ἢ τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ προσφιλοῦς ἐκάστη ὑποψηφίου. Καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ *Ὀλυμπος* τοῦ Κοκοράβα εἶναι καὶ αὐτὸς ἐφημερίς, ἐπανηγύρισε τὸν θρίαμβόν του ζωηρῶς, μετ' ἐνθουσιασμὸν χαιρετίσας τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Χαδζῆ-Πέτρου ἐν Τρικκάλαις. Καὶ οἱ ἀπορησάντες ἔμαθον ὅτι ὁ *Ὀλυμπος* εἶναι τὸ ὄργανον τοῦ κ. Χαδζῆ-Πέτρου τοῦ ὑπασιπιστοῦ.

Ὁ ὑπασιπιστὴς αὐτὸς, ὁ ὁποῖος γενικῶς ἰθεωρεῖτο ὡς πρεσβευτὴς τοῦ κ. Τρικούπη παρὰ τῇ αὐλῇ, διώρισεν πρεσβευτὴν τῆς αὐλῆς παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τὸν Κοκοράβαν, ὁ ὁποῖος ἐκδίδει τὸν *Ὀλυμπον*, ἐν ᾧ ὑβρίζεται ὁ κ. Τρικούπης, ὑπερασπίζεται ἡ βασιλεία, ὑποστηρίζεται ὁ θρόνος, ἐκθιάζεται ὁ βασιλεὺς καὶ—ὀλίγου δεῖν νὰ λησμονήσωμεν—προτρέπονται οἱ ἐκλογεῖς Καλαμπάκας νὰ ἐκλέξωσιν ἀντὶ τοῦ Κοκοράβα τὸν Σιβιτανίδην, τοῦ πρώτου παραιτηθέντος ὑπὲρ τοῦ δευτέρου.

* *

Ἄλλ' ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα ἐκ τοῦ πλησίον. Τίνες εἶναι οἱ λόγοι, οἵτινες ἐξησφάλισαν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρός;

Οἱ λόγοι οὗτοι εὐρίσκονται ἐν αὐτῇ τῇ φύσει, μέρος δὲ τῆς φύσεως ἀποτελεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐν διηνεκεῖ σχέσει μετ' αὐτῆς εὐρίσκόμενος· οὐδεμίαν ὑπερφυσικὴν δύναμιν παρενέβη ὅπως ὁ ἄνθρωπος ἢ τὰ ἄλλα ὄργανικὰ ὄντα ἔχωσι τοιαύτας ἢ τοιαύτας ιδιότητάς. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀνθρώπου ὡς ὄργανισμοῦ καὶ ἡ ἐρευνα τῆς ἐπιδράσεως τῆς φύσεως ἐπ' αὐτοῦ, καὶ τούτου ἐπὶ τῆς φύσεως, ἀνάγεται εἰς τὴν λεγομένην Βιολογίαν. Διὰ νὰ ἐξετάσωμεν λοιπὸν ὄργανισμὸν τινὰ, μάλιστα ἐν παραβολῇ πρὸς ἄλλον, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅ,τι μᾶς ἐπιβάλλει ἡ βιολογία τοῦ ὄργανισμοῦ τούτου· δηλαδὴ πρέπει νὰ τὸν ἐξετάσωμεν ὑπὸ ἀνατομικὴν ἐποψίν καὶ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ ὄργανισμοῦ εἰς τὸ Μέσον ἐνθα εὐρίσκεται. Ἡ τελευταία αὕτη πρότασις ἀπτεται ἤδη τῆς κοινολογίας.

A, ..

(Ἐπεται συνέχεια)